

II. Invalide-, Alderdoms- og Efterladteforsikring.

Disse Emner havde været til første Behandling paa den XVI. Arbejdskonference, saaledes at der paa den XVII. Arbejdskonference skulde træffes endelig Beslutning.

Paa Grundlag af de fra Regeringerne modtagne Besvarelser af de i Overensstemmelse med Vedtagelse paa foregaaende Konference udsendte Spørgeskemaer havde Bureauet udarbejdet Udkast til Konventioner om hver af de nævnte Forsikringsformer, med særlige Konventionsudkast for de i Landbruget beskæftigede Personer, ialt 6 Konventionsudkast, samt 2 meget omfangsrige Henstillinger.

Før Danmark havde de foreliggende Konventionsudkast den særlige Interesse, at Udkastene, der principielt forudsatte Indførelse af *tvungen* Forsikring, anerkendte det *vederlagsfri* Rentesystem som fyldestgørende Konventionens Krav, forudsat at der sikres en individuel Ret og at Rentens Fastsættelse og Størrelse ikke undergives et vilkaarligt Skøn. Paa den foregaaende Konference var Spørgsmaalet om Anerkendelse af vederlagsfri Rentesystem paa dansk Initiativ blevet optaget i Spørgeskemaerne, og da flere Lande havde udtalt sig for Anerkendelse af et saadant System, havde Bureauet — for at muliggøre det for Lande med et vel udviklet vederlagsfrit System at ratificere Konventionerne — i et særligt Afsnit i hvert enkelt Konventionsudkast optaget dertil sigtende Bestemmelser.

Under Udvalgsforhandlingerne om Socialforsikringsspørgsmaalene blev der af den engelske Arbejdsgiverrepræsentant fremsat Forslag om at lade Bestemmelser om de vederlagsfri Systemer udgaa; Forslaget blev støttet af enkelte Regeringsrepræsentanter — bl. a. af den franske, der allerede paa 1932-Konferencen havde erklæret sig som en afgjort Modstander af vederlagsfri Systemer. Den danske Regeringsrepræsentant i Udvalget udtalte sig imod dette Forslag og fremhævede det uheldige i, at et Land med en saa højt udviklet Sociallovgivning som Danmark, der netop gennem den nylig vedtagne Socialreform havde naaet et højt Maal paa dette Omraade, ganske skulde være afskaaret fra at ratificere Konventionerne. Med Støtte af Arbejdergruppen, der vel principielt var imod vederlagsfri Renter, men som af Hensyn til Danmarks særlige Stilling havde givet den danske Arbejderrepræsentant Tilsagn om at stemme for Bibeholdelse af Afsnittene om vederlagsfri Rente, lykkedes det at faa Forslaget stemt ned.

Det var en meget omfattende Opgave, der var betroet Udvalget vedrørende de sociale Renter, og det var da ogsaa det af samtlige Konferencens Udvalg, der maatte arbejde mest. Men det lykkedes gennem en Serie af langvarige Møder — ofte med Aftenmøder udover de sædvanlige Formiddags- og Eftermiddagsmøder — at komme igennem det meget vanskelige Stof og faa tilendebragt Forhandlingerne og Afstemningerne om de mangfoldige Ændringsforslag, der blev stillet under Udvalgsbehandlingen.

Som Resultat af sit Arbejde kunde Udvalget da forelægge Plenarforsamlingen 6 Konventionsforslag samt 1 Henstilling, der vel byggede paa de i Bureauets Udkast angivne Principer, men dog var undergaaet betydelige Ændringer paa flere Punkter; disse Forslag blev i den af Udvalget indstillede Form vedtaget af Konferencen med den fornødne Majoritet.

De vedtagne Forslag til Konventioner og Henstillingen, hvis Tekst i dansk Oversættelse er aftrykt Sp. 4781—4824, er følgende:

1. a og b. Forslag til 2 Konventioner om *tvungen Alderdomsforsikring*, nemlig en Konvention for Personer, der beskæftiges i *Industri eller Handel*, i *liberale Erhverv*, ved *Hjemmearbejde* og ved *husligt Arbejde* samt en Konvention om samme Forsikring for de i *Landbrugsvirksomheder* beskæftigede Personer.